

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13Csp/9/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117201037
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5117201037.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený zvoleným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: T. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. Q.. G. XXX/X, XXX XX V., t. č. Ú. D., o zaplatenie 126,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 126,- eur, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 20.03.2014 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi proti žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 16.01.2017, sa právny predchodca žalobcu domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 126,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 20.03.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu právny predchodca žalobcu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 09.10.2013 bola medzi ním a žalovaným uzavretá zmluva o pôžičke evid. č. 20526876, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému celkovú sumu pôžičky 126,- eur na kúpu spotrebného tovaru, uvedeného v zmluve (kanc. a výp. technika tel. m. Huawei Y300). Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 18 mesačných splátkach v sume 7,- eur. Do dňa vyhotovenia žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 2,- eurá. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 25.01.2014 listom - predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19.03.2014 úver zosplatnil. Do dňa vyhotovenia žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 126,- eur, pričom si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania. Neuplatnil si zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad. Právny predchodca žalobcu napokon uviedol, že ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 128,- eur, ktorá zahŕňa akontáciu v sume 2,- eurá a celkovú sumu predpísaných splátok 126,- eur. Akontáciu uhradil žalovaný pri podpise zmluvy a na zvyšok kúpnej ceny právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku podľa zmluvy o pôžičke.

3. Uznesením, sp. zn. 13Csp/9/2017-39 zo dňa 06.07.2017, súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu, spol. Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, zastúpeného zvoleným zástupcom

JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, vstúpil ako žalobca spol. Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený zvoleným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtňa 48, 811 07 Bratislava.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním, doručeným súdu dňa 19.10.2017, v ktorom uviedol, že si je vedomý svojho dlhu voči žalobcovi a je ochotný tento dlh riadne uhradiť, avšak poukázal na tú skutočnosť, že v súčasnosti sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a z tohto dôvodu mu jeho finančná situácia nedovoľuje plniť daný záväzok, nakoľko je síce pracovne zaradený a jeho jediný príjem je pracovná odmena, ktorá podlieha tzv. rozdeleniu a rozúčtovaniu v zmysle ust. § 45 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z., pričom jeho pracovná odmena, resp. jej výška je zjavne nízka, že nedostačuje ani na riadnu úhradu nákladov výkonu trestu odňatia slobody a na úhradu ďalších dlhov.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného v ďalšom nevyjadril.

6. Vzhľadom na to, že v danej veci išlo o drobný spor, súd v zmysle ust. § 177 ods. 2 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a ust. § 219 ods. 1 a 3 C.s.p., vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 08.02.2018, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 19.01.2018.

7. Súd tak, na základe žalobcom predložených listinných dôkazov, zistil nasledovný skutkový stav, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

8. Zmluvou o pôžičke č. 4600303563 zo dňa 09.10.2013, uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom, a žalovaným, ako dlžníkom, poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo výške 126,- eur za účelom financovania kúpnej ceny mobilného telefónu Huawei Y300 Ascend bíly v sume 128,- eur, ktorá suma pozostávala z akontácie v sume 2,- eurá a sumy pôžičky 126,- eur, ktorú mal žalovaný splatiť v 18 mesačných splátkach po 7,- eur. Priemerná hodnota RPMN bola určená na 46,06 % a úver bol poskytnutý bezúročne. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 04/2015. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky.

9. Listom zo dňa 25.01.2014, označeným ako predžalobná upomienka, právny predchodca žalobcu požiadal žalovaného o úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 22,40 eur podľa uzatvorenej zmluvy a súčasne žalovaného upozornil, že ak do 06.03.2014 nedôjde k úhrade splátky, splatnej v mesiaci 11.2013, bude oprávnený úver zosplatiť.

10. Z priloženého prehľadu splátok a úhrad, ako aj zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že žalovaný doposiaľ na daný úverový prípad uhradil sumu 2,- eurá v podobe akontácie.

11. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa ust. § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

17. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., účinného v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Právny predchodca žalobcu, ako veriteľ, v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplývalo, že predmetom jeho činnosti bolo okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení ZoSÚ a OZ a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami na základe zmluvy, uzavretej dňa 09.10.2013, je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia týchto zákonov.

20. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, ako aj z citovaných zákonných ustanovení, súd dospel k záveru, že žalobca preukázal platné uzavretie zmluvy o pôžičke medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo výške 126,- eur, pričom žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky právnemu predchodcovi žalobcu vrátiť v 18 mesačných splátkach v sume 7,- eur. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný do dňa rozhodnutia súdu splnil tento svoj záväzok vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky (žalovaný uhradil iba sumu akontácie 2,- eurá) a žalovaný pohľadávku žalobcu nijakým spôsobom nespochybnil, súd žalobe v celom rozsahu, ako skutkovo a právne dôvodnej, vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 126,- eur žalobcovi.

21. Žalovaný sa nevrátením poskytnutej pôžičky v lehote splatnosti dostal do omeškania, a preto súd, v súlade s citovaným zákonným ust. § 517 OZ, priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške, ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Výška úrokovej sadzby bola určená ku dňu 20.03.2014, ako ku dňu, nasledujúcemu po dni 19.03.2014, ktorý je dňom splatnosti pôžičky. Dňom 19.03.2014 sa celá pôžička stala splatnou, a preto odo dňa 20.03.2014 je žalovaný v omeškaní s úhradou peňažného dlhu. Ku dňu 20.03.2014 úroková sadzba predstavovala 5,25 % ročne, ako základná úroková sadzba ECB 0,25 % + 5 percentuálnych bodov.

22. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, C.s.p.. Žalobca bol vo veci v plnom rozsahu úspešný, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania voči neúspešnej strane, t. j. žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, a to v súlade s ust. § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.